

quod tibi hic insultari. De Prandio, quomodo humanissime
exceptisti, quae te, securus esto. Ad te ibam et libros tuos.
De salino invadendo, non magis quam tu ipse cogitarem
nisi quod in animum, ad tentaculum te domo tua
evocare, quod cum per illos tuos non confirmatos pedes,
intempestivum vidi, malui molestus esse et inurbanus,
quam tot momentis te carere. Vale decus nostrum
et me amas. Haga. Dec: CIOICLXXIIX.

Tantopere capiar illo, Fortunae constantis amor, Rex
ut si mei arbitrii sit, ab hoc ipso disticho ordiar
omissis duobus primis, quibus subita parenthesi
in ipso limine, nescio quid detrimenti accidit.
Quidni etiam ab illo ordiar? Francigenum caeleste
Jubar. Ad Monasteriensem nostrum
quoties cumque profecturus es, sequar albis ignibus
absens, neque nisi Heinsius esses, tantam
felicitatem tibi possem non invidere.

N. Heinsio.

Summo viro.

N. Heinsio. C.H.Z.

(528).

Quando tam tui iniquus arbiter esse pergis, ut videri velis
opus habere meo consultore circa ipsam rem Posticam,
cujus diu principatum tenas, etiam jure hereditario.
ecce de Epigrammate in Rutenum decedendo quid sen-
tiam. Aperte loquar, et qua libertate uti poteris.
Totis quinque postremis distichis posses carere non
incommodo, ut pote anterioribus non usque paribus
nisi esset illud a fine tertium, Naupagus tunc, quod
ego insertum velim ante quartum hoc, Inatibulos
ut isto, maxima quod totum poematum absolueres.
Zeelhemius non paulo memorosior, haesitat in quinto,
et satis se capere negat, qui dicatur Sol et Oceanus
non capere manum pulveris galbis gaudentis. Si hoc
tibi quoque μεταφορικῶς videri possit, tolle quae
sine detrimento ceterarum. Sic nugati sumus. Tu
de dictis nihil dictum putas, si qua deliramus, et
multum vale. Haga. XI. Martii CIOICLXXIX.

Libros duos de vita propria diu est
quod ad umbilicum duxi. quantum
limandis et poliendis otii et operae
impendendum habeam, ut te lectorem
ferant, vix video.

N. Heinsio.